

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie wymiany stażów zawodowych,

sporządzona w Auxerre w dniu 29 września 1990 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Francuskiej, świadome istotnych korzyści dla współpracy i wzajemnego zrozumienia między obydwojma Państwami, płynących z upowszechniania stażów zawodowych dla młodych osób przybywających na terytorium drugiego Państwa w celu wykonywania, za wynagrodzeniem, przez czas określony, pracy zawodowej w swojej specjalności, postanawiają, co następuje:

Artykuł 1

Postanowienia niniejszej umowy stosuje się do obywateli polskich i francuskich rozpoczynających pracę lub już pracujących zawodowo, udających się do drugiego Państwa w celu poszerzenia perspektyw zawodowych, dzięki doświadczeniu zdobywanemu w pracy zarobkowej w zakładzie rzemieślniczym, rolniczym, przemysłowym lub handlowym Państwa przyjmującego oraz pogłębienia znajomości i zrozumienia kraju przyjmującego i jego języka. Obywatele ci, zwani dalej „stażystami”, mają prawo do zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin, na warunkach określonych w niniejszej umowie, bez względu na sytuację na rynku pracy kraju przyjmującego i w danym zawodzie.

Artykuł 2

Stażysty powinni mieć ukończone 18 lat i nie przekroczone 35 lat, posiadać co najmniej świadectwo ukończenia szkoły zawodowej, a ich poziom znajomości języka kraju przyjmującego powinien odpowiadać wymaganiom niezbędnym dla wykonywania pracy oferowanej przez dany kraj.

Artykuł 3

Dopuszczalny czas trwania stażu wynosi w zasadzie jeden rok i może być przedłużony tylko o 6 miesięcy u tego samego pracodawcy. Przed wyjazdem ze swego kraju stażysty polscy i francuscy muszą zobowiązać się, że nie przedłużą pobytu w kraju przyjmującym po upływie okresu, na który mieli zezwolenie, ani nie podejmą innego zatrudnienia niż to, które zostało przewidziane w warunkach ich przyjazdu do kraju przyjmującego, z wyłączeniem przypadków siły wyższej, sprawdzonej przez instytucje tego kraju.

Artykuł 4

1. Liczba stażystów polskich i francuskich przyjmowanych przez każdą ze Stron nie może przekroczyć 1000 osób rocznie.

2. Liczba ta jest niezależna od liczby stażystów jednego Państwa przebywających już na terytorium drugiego Państwa na mocy niniejszej umowy. Będzie ona wiążąca bez względu na okres, na jaki wydawane zezwolenia będą przyznane i w jakim będą wykorzystane.

3. W przypadku gdy liczba stażystów jednego Państwa, określona w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie byłaby osiągnięta w danym roku, Państwo to nie będzie mogło ograniczyć liczby zezwoleń przewidzianych dla stażystów drugiego Państwa ani przenieść na rok następny nie wykorzystanej liczby stażów.

Rozliczenia liczby stażystów wyjeżdżających na mocy niniejszej umowy dokonuje się dla każdego roku za okres od 1 stycznia do 31 grudnia. Jakikolwiek nowe porozumienie, zmieniające liczbę przewidzianą w ustępie 1 niniejszego artykułu, może wejść w życie w roku następnym, jeśli zostanie zawarte przed 1 grudnia w formie wymiany listów.

Artykuł 5

Stażyci otrzymają wynagrodzenie niezbędne na pokrycie kosztów pobytu, w wysokości co najmniej odpowiadającej wynagrodzeniu wypłacanemu obywatelom Państwa przyjmującego, pracującym na tych samych warunkach.

Stażyci korzystają z zasady równości traktowania z obywatelami Państwa przyjmującego w zakresie przepisów prawa, regulaminów i zwyczajów dotyczących higieny i warunków pracy. Są oni zobowiązani, podobnie jak ich pracodawcy, do przestrzegania ustawodawstwa obowiązującego w kraju przyjmującym w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Jeżeli nie postanowiono inaczej, koszty podróży i zakwaterowania nie będą ponoszone przez przedsiębiorstwa zatrudniające.

Artykuł 6

Stażyci, którzy pragną skorzystać z wymiany w ramach niniejszej umowy, składają wniosek do właściwego organu swojego Państwa, zajmującego się organizacją stażów. We wniosku tym powinni podać wszystkie niezbędne informacje dotyczące posiadanych dyplomów oraz zawodu wyuczonego i wykonywanego, a także wskazać zakład rzemieślniczy, rolniczy, przemysłowy lub handlowy, w którym chcieliby uzyskać zezwolenie na pracę.

Do obowiązków powyższych organów należy rozpatrywanie wniosków i ewentualne ich przekazanie organom drugiego Państwa, uwzględniające roczny limit, do którego mają prawo, a także ewentualną klasyfikację wniosków według zawodu lub działalności.

Odpowiednie organy obydwu Państw uczynią wszystko, co leży w ich mocy, aby rozpatrywać wnioski w jak najkrótszym terminie.

Artykuł 7

Odpowiednie organy dołożą wszelkich wysiłków, aby decyzje władz administracyjnych dotyczące wjazdu i pobytu zakwalifikowanych stażystów zapadały w trybie pilnym i aby ewentualnie powstałe trudności, dotyczące wjazdu i pobytu stażystów, były szybko usuwane.

Artykuł 8

Każdy z rządów przedstawi drugiemu rządowi, najpóźniej w miesiąc po wejściu w życie niniejszej umowy, kompetentne organy, którym powierzono przyjmowanie wniosków swoich obywateli oraz rozpatrywanie wniosków drugiego Państwa. Organy te ustalą następnie praktyczne sposoby postępowania i porozumiewania się.

Artykuł 9

Niniejsza umowa zawarta jest na okres 3 lat i jest odnawialna za milczącym przedłużeniem na następny rok, jeżeli nie zostanie wcześniej wypowiedziana przez jedną ze Stron najpóźniej na trzy miesiące przed początkiem kolejnego roku.

W przypadku wypowiedzenia, zezwolenia wydane na mocy niniejszej umowy pozostają ważne przez okres, na który zostały przyznane.

Najpóźniej przed końcem pierwszego półrocza trzeciego roku obowiązywania niniejszej umowy rządy spotkają się, w ramach Komisji Mieszanej, w celu dokonania podsumowania współpracy i wyciągnięcia odpowiednich wniosków.

Artykuł 10

Każde z Państw notyfikuje drugiemu dopełnienie procedur wymaganych dla wejścia w życie niniejszej umowy. Umowa wejdzie w życie z dniem otrzymania ostatniej notyfikacji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje rządy, podpisali niniejszą umowę.

Umowę niniejszą sporządzono w Auxerre w dniu 29 września 1990 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach w językach polskim i francuskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Za Rząd
Rzeczypospolitej Polskiej
J. Kuroń
Minister Pracy i Polityki
Socjalnej

Za Rząd
Republiki Francuskiej
J. P. Soissin
Minister Pracy, Zatrudnienia
i Szkolenia Zawodowego